

15. Dokumentfalsk - Asyl, uledsagede flygtningebørn - Strafbortfald - Udvisning, frifindelse herfor - Højesteret
16. Udvisning - Ændring af påstand i anken ikke tilladt
17. Hærværk, groft - Unge lovovertrædere - Betinget straf
18. Narkotika - Beviser - Kvantum ikke automatisk udtryk for videresalgshensigt - Betinget straf
19. Brandstiftelse - Forsætlig eller uagtsom
20. Vold - Værtshus - Samfundstjeneste
21. Hash - Salg fra boder på Christiania - Sagsomkostninger
22. Røveri - Betinget straf, delvist - Udvisning, betinget
23. Udvisning betinget - Tyveri af skydevåben
24. Våben - Større lager af skydevåben
25. Våben - Haglgevær henført til straffeloven - Delvis betinget straf
26. Udlændingeloven - Frihedsberøvelse kendt ulovlig - Manglende arbejdstilladelse
27. Udlændingeloven - Ulovlige ansatte - Strafbortfald
28. Frihedsberøvelse, administrativ - Demonstrationer - Meneskerettigheder - Britisk sag
29. Våben - Skydevåben alene henført under våbenloven
30. Varetægtsfængsling - Fremme af sagen - Løsladelse

LANDSFORENINGEN AF FORSVARSADVOKATER

Dokumentfalsk - Asyl, uledsagede flygtningebørn - Strafbortfald - Udvisning, frifindelse herfor - Højesteret

Straffelovens § 83 og § 171, udlændingelovens § 26

En somalisk pige S og en afghansk dreng A indrejste i 2009 via Grækenland som 16-17 årige og søgte asyl. De blev både i by- og landsret idømt 40 dages fængsel og udvisning. Efterfølgende fik de begge opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2, og straffeafgørelserne blev indbragt for Højesteret, bl.a. fordi Rigsadvokaten i mellemtiden havde fastsat instrukser i juni 2010, hvorefter man skulle undlade tiltale mod mindreårige asylsøgere, hvor de efterfølgende blev meddelt asyl efter udlændingelovens § 7, stk. 1 (konventionsstatus). Der var ikke siden rejst tiltale og/eller sket domfældelse af mindreårige asylsøgere for dokumentfalsk i forbindelse med indrejse i Danmark, men en række sager afventede asylsagens afgørelse, hvorefter der skulle tages stilling til tiltalespørgsmålet.

Højesteret fastslog, at Flygtningekonventionens art. 31 kun gjaldt konventionsflygtninge - heller ikke nødretlige betragtninger kunne føre til frifindelse.

Formuleringerne i de to domme på hver 7 sider er næsten enslydende. Nedenfor er gengivet Højesterets begrundelse for at meddele strafbortfald. Der skete ligeledes frifindelse for udvisning - herefter parternes samstemmende påstande.

HR sag 178/2011 og 179/2011, 1. afd., 3/2 2012

"179/2011

...

Det fremgår af Rigsadvokatens retningslinjer fra juni 2010, at anklagemyndigheden skal sætte behandlingen af en sag, hvor en udlænding ved første indrejse i Danmark har anvendt falske legitimationspapirer m.v., i bero, hvis den pågældende ansøger om asyl i forbindelse med indrejsen eller umiddelbart i tilknytning hertil. Efter retningslinjerne skal sigtelse opgives, hvis en udlænding meddeles opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 1, som konventionsflygtning, mens der, såfremt den pågældende meddeles opholdstilladelse efter lovens § 7, stk. 2, skal foretages en sædvanlig vurdering af, om der er grundlag for at indlede strafforfølgning. Der peges i den forbindelse på § 1, nr. 3, i bekendtgørelse nr. 621 af 25. juni 2001 om politimestrenes og statsadvokaternes adgang til at frafalde tiltale, hvorefter tiltale kan frafalde i medfør af retsplejelovens § 722 i sager mod bl.a. asylansøgere i forbindelse med første indrejse i Danmark for dokumentfalsk med hensyn til pas, identitetspapirer el-

ler lignende. Det fremgår af retningslinjerne, at der ved vurderingen heraf bl.a. kan lægges vægt på den tid, der er gået med asylsagens behandling siden gerningstidspunktet. Det er oplyst for Højesteret, at der ikke efter juni 2010 ses at være blevet rejst tiltale mod mindreårige asylansøgere for dokumentfalsk begået i forbindelse med indrejse i Danmark.

På den anførte baggrund finder Højesteret, at der foreligger sådanne særlige forhold og formildende omstændigheder, at straffen bør bortfalde i medfør af straffelovens § 83.

I overensstemmelse med parternes samstemmende påstande herom frifinder Højesteret T for udvisning og stadfæster bestemmelsen om konfiskation.

Thi kendes for ret:

T's straf bortfalder.

T frifindes for udvisning.

Landsrettens dom stadfæstes for så vidt angår bestemmelsen om konfiskation.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for byret, landsret og Højesteret."

- 00000 -

Den fulde tekst af højesteretsdommene kan findes på Højesterets hjemmeside og senere i Ugeskriftet.

Landsforeningens Meddelelse 16/2012

Udvisning - Ændring af påstand i anken ikke tilladt

Retsplejelovens § 965 a

En småpusher, mod hvem der i byretten alene var påstået betinget udvisning, blev i landsretten mødt med en påstand om ubetinget udvisning. Landsretten fandt af hensyn til to-instansprincippet ikke, at anklagemyndigheden kunne skærpe udvisningspåstanden.

ØL 9. afd. nr. S-3568-11, 22/2 2012

Der citeres fra retsbogen i ankesagen:

"Anklageren nedlagde påstand om udvisning med indrejseforbud og i øvrigt om stadfæstelse.

Forsvareren nedlagde påstand om stadfæstelse og protesterede mod, at det tillades anklagemyndigheden at nedlægge påstand om udvisning med indrejseforbud.

Der var enighed om at afgøre spørgsmålet om udvisningspåstanden forlods.

Spørgsmålet procederedes.

Efter votering afsagdes følgende

k e n d e l s e

Anklagemyndigheden findes ved for byretten alene at have nedlagt påstand om betinget udvisning at have skabt en berettiget og beskyttelsesværdig forventning hos tiltalte om ikke efterfølgende under en ankesag at blive mødt med en påstand om udvisning med indrejseforbud.

Tiltalte skal i øvrigt have mulighed for at få en påstand om udvisning med indrejseforbud prøvet i to instanser ved ordinær anke.

T h i b e s t e m m e s

Det tillades ikke anklagemyndigheden at nedlægge påstand om, at tiltalte T udvises af Danmark med indrejseforbud.

Anklageren nedlagde herefter påstand om betinget udvisning og i øvrigt om stadfæstelse."

- oo0oo -

Se UfR 2002.2772 Ø og UfR 2004.2147 H - begge om udvisning samt Straffeprocessen (2005) Eva Smith m.fl., side 810.

Landsforeningens Meddelelse 17/2012

Hærværk, groft - Unge lovovertrædere - Betinget straf

Straffelovens § 56 og § 291

5 drenge - 4 på 16-17 år og én 19-årig - havde sammen med flere ikke identificerede personer væltet en politibil. Fire, herunder den 19-årige, blev straffet med betinget

fængsel i 10 dage. C, der havde en betinget voldsdom på 30 dage, fik en fællesstraf af 40 dage betinget.

Retten i Lyngby nr. 1-440/2012, 27/2 2012

A og C på 16, B og D på 17 og E på 19 år var under en tilståelsessag tiltalt for groft hærværk efter § 291, stk. 2, ved i november 2011 ud for en restauration i forening med flere ikke identificerede personer at have væltet en civil patruljebil om på siden, hvorved der skete skader for 16.958 kr.

Hovedparten var ustraffede eller ikke straffet af betydning for sagen. C havde en betinget dom på 30 dage for vold fra april 2011. Iflg. en udtalelse fra kommunen var han i en sund og god udvikling med stabilt uddannelsesforløb.

For alle, bortset fra C, blev straffen fastsat til 10 dage betinget:

"Retten har lagt vægt på, at der er tale om alvorligt hærværk, der kan henføres til straffelovens § 291, stk. 2, begået af flere gerningsmænd i forening. Retten har videre lagt vægt på, at de tiltalte ikke tidligere er straffet for strafbart forhold."

For C blev straffen fastsat til en fællesstraf på 40 dage betinget:

"Retten har lagt vægt på, at der er tale om alvorligt hærværk, der kan henføres til straffelovens § 291, stk. 2, begået af flere gerningsmænd i forening. Forholdet er begået i prøvetiden for den betingede dom af 28. april 2011. Retten har fundet det forsvarligt at idømme en ny betinget dom tillige omhandlende dommen af 28. april 2011, og har herved lagt vægt på, at der ikke er tale om ligesået kriminalitet."

Prøvetiden blev sat til 2 år.

Landsforeningens Meddelelse 18/2012

Narkotika - Beviser - Kvantum ikke automatisk udtryk for videre-salgshensigt - Betinget straf

Straffelovens § 191

T var bl.a. i besiddelse af 70 g amfetamin og 61 g hash hjemme i sin lejlighed og i sin forretning. Retten fulgte ikke anklagemyndighedens påstand om forsæt til videresalg og lagde vægt på, at politiet i forbindelse med ransagning af lejlighed og forretning ikke fandt andet end stoffet, f.eks. regnskaber, salgsposer eller vægt, der tydede på salg af stofferne.

Straffen blev for besiddelse udmålt til fængsel i 3 måneder, der henset til en vare-tægtsfængsling på 13 dage blev gjort betinget.

Københavns Byret SS 4-28072/2011, 2/2 2012

T på 34 år var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, ved i juli 2011 i sin lejlighed at have været i besiddelse af 62,4 g amfetamin og 61,82 g hash med henblik på videresalg, ligesom han i sin forretning var i besiddelse af 4 pølsemandsposer indeholdende i alt 7,8 g amfetamin med henblik på videresalg.

T erkendte besiddelse, men nægtede videresalg.

Han var ved en ankedom i 2006 dømt for vold og lov om euforiserende stoffer med fængsel i 40 dage.

T forklarede bl.a., at han var misbruger. Han boede sammen med en kæreste, der ikke kendte til det aktuelle misbrug. Han navngav den person, som han havde købt amfetaminen af. Han købte 100 g pr. gang og brugte ca. ½ g om dagen. Han opbevarede amfetaminen i fryseren, men havde taget noget med i nogle pølsemandsposer til sit arbejde. Han brugte også hash for at falde til ro og falde i søvn. Hashen var købt på Christiania. Han var nu ude af sit misbrug.

En politimand forklarede om ransagningen, der skyldtes, at man havde fået oplysninger om salg. Vidnet ville ikke på forespørgsel give oplysning om sine meddelere. De fandt ikke andet, f.eks. regnskaber, der tydede på salg af amfetamin fra lejligheden.

T var egnet til samfundstjeneste med vilkår om narkobehandling.

"Rettens begrundelse og afgørelse.

Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig i besiddelse af i alt 70,2 gram amfetamin og 61,82 gram hash. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger, herunder retskemisk erklæring af 19. august 2011, og det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med sin erkendelse.

Uanset mængden af amfetamin og hash finder retten det mod tiltaltes benægtelse ikke bevist, at tiltalte besad det pågældende stof med henblik på videreoverdragelse. Retten har herved lagt vægt på, at politiet i forbindelse med ransagning af tiltaltes lejlighed og forretning ikke fandt andet end stoffet, f.eks. regnskaber, salgposer eller vægt, der tydede på salg af amfetamin eller hash.

Tiltalte findes herefter skyldig i overtrædelse af lov om euforiserende stoffer, men frifindes for overtrædelse af straffelovens § 191.

Straffen fastsættes til fængsel i 3 måneder, jf. lov om euforiserende stoffer § 3, jf. § 1 og § 2, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2 og § 3, jf. liste A, nr. 1, og liste B, nr. 16.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på mængden af amfetamin og hash, og at stoffet ikke blev besiddet med henblik på videreoverdragelse.

Henset navnlig til, at tiltalte ikke har besiddet stoffet med henblik på videreoverdragelse, og at tiltalte har været varetægtsfængslet fra den 26. juli 2011 til den 9. august 2011, finder retten det forsvarligt undtagelsesvist at gøre straffen betinget.

Straffen skal således ikke fyldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2."

Den betingede dom var med prøvetid på 1 år og narkovilkår.

Landsforeningens Meddelelse 19/2012

Brandstiftelse - Forsætlig eller uagtsom

Straffelovens § 181

Indsat I i statsfængsel tiltalt for forsætlig brandstiftelse i et værksted samt trusler efter § 119 mod en funktionær. Alene dømt efter § 182 og § 266 med 30 dages fængsel.

Retten lagde til grund, at T ikke havde forsæt til "ildebrand", men havde udvist betydelig uagtsomhed.

Retten i Svendborg nr. R3-2676/2011, 5/3 2012

T på 17 år var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, ved i november 2011 i Ringe Statsfængsel at have truet en fængselslærer N, idet T gentagne gange udtalte til flere fængselsbetjente: "Jeg skærer fandme halsen over på ham N" eller lignende, og i den forbindelse at have lavet fagter foran sin hals, som understregede truslerne.

I forhold 2 overtrædelse af straffelovens § 181, ved i januar 2012 at have sat ild til en skål med ca. 2 dl. benzin i et fængselsværksted, hvorved der opstod flammer til loftet.

T nægtede sig skyldig. Han havde 3 tidligere domme for røveri, senest fra august 2011 fængsel i 1½ år, incl. reststraf på 184 dage fra en tidligere dom.

Vedr. forhold 1 lagde retten bl.a. til grund, at T havde udtalt sig som beskrevet. Der var imidlertid ikke det til domfældelse fornødne grundlag for at antage, at bemærkningen var direkte henvendt til N, eller at T gik ud fra, at N hørte udtalelsen. Retten frifandt for fagterne og overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, men domfældte for straffelovens § 266.

Ad forhold 2:

"Retten lægger efter tiltaltes forklaring og fotooptagelserne af gerningsstedet til grund, at han - efter at have rensset en bolt med benzin og "brændt" benzinen på boltten af med en lighter - dyppede den nu stærkt ophedede bolt i en skål med 2 dl benzin.

Retten lægger efter vidnet F's forklaring, sammenholdt med de objektive oplysninger og til dels tiltaltes egen forklaring, til grund, at der herved opstod en stikflamme, der nåede til loftet. Retten lægger efter tiltaltes forklaring til grund, at han gik i panik over ildens udvikling og forsøgte at slukke den ved at bære skålen hen til vasken, men brændte hænderne derved, hvorefter han tilkaldte hjælp. Det lægges endelig til grund, at vidnet F indfandt sig og slukkede ilden med en pulverslukker.

Retten lægger endvidere til grund, at tiltalte tidligere på dagen ved i hvert fald en lejlighed udendørs havde fremsat ønske om at brænde benzinen i skålen af.

Efter oplysningerne om ildens omfang og eksplosive udbredelse indendørs i umiddelbar nærhed af andre brandbare genstande er der tale om "ildsvåde" eller "ildebrand" som nævnt i straffelovens §§ 180 - 182. Retten finder således efter samlet bedømmelse, at ilden havde en karakter og et omfang, så særlige slukningsforanstaltninger var påkrævet.

På baggrund af den beskedne mængde brændbar væske, der blev antændt, det ovenfor beskrevne om tiltaltes reaktion ved ildens udvikling, og den omstændighed, at tiltalte ved at have været låst inde på værkstedet ville udsætte sig selv for betydelig fare ved en ildspåsættelse, finder retten - uanset handlingens åbenlyse uhensigtsmæssighed - at tiltalte ikke havde forsæt til "ildebrand". Han frifindes derfor for overtrædelse af straffelovens § 181, stk. 1. Tiltalte har imidlertid ved sin handling vist betydelig uagtsomhed, hvorfor forholdet henføres under straffelovens § 182.

Straffen fastsættes til fængsel i 30 dage, jf. straffelovens § 182 og § 266.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på karakteren af truslen i forhold 1, graden af uagtsomhed i forhold 2 og den omstændighed, at begge forhold er begået under afsoning."

Landsforeningens Meddelelse 20/2012

Vold - Værtshus - Samfundstjeneste

Straffelovens § 62 og § 244

T på 41 år havde nikket en skalle på et værtshus med næsebrud til følge. 40 dages fængsel betinget af samfundstjeneste i 40 timer på grund af T's særdeles gode personlige forhold.

Københavns Byret SS 1-28743/2011, 25/1 2012

T på 41 år var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 244, ved i december 2011 om natten på et værtshus at have tildelt A en skalle i ansigtet, hvorved denne pådrog sig næseblod og næsebrud.

T, der var ustraffet, erkendte sig skyldig. A påstod erstatning bl.a. for ødelagt tøj og svie og smerte til 700 kr., hvilket erstatningskrav blev anerkendt.

Der var en skadesattest svarende til tiltalen.

T oplyste om sine personlige forhold bl.a., at han var medlem af bestyrelsen i en interesseorganisation og normalt sad i bestyrelsen, når han boede i andelsboligforeninger. Han var ked af, hvad der var sket.

Rettens begrundelse og afgørelse:

"Ved tiltaltes uforbeholdne tilståelse sammenholdt med de i øvrigt foreliggende oplysninger findes det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Tiltalte har om baggrunden for voldsudøvelsen forklaret, at han pludselig i sin berusede tilstand følte vrede mod A, som er hans tidligere samarbejdspartner og hans søsters tidligere samlever. Dette må skyldes nogle uoverensstemmelser for år tilbage. Normalt taler de høfligt til hinanden, når de mødes.

Straffen efter straffelovens § 244 fastsættes til fængsel i 40 dage.

Der er ved udmålingen af straffen lagt vægt på voldens karakter, den skete skade og at der er tale om restaurationsvold.

Efter omstændighederne, herunder tiltaltes særdeles gode personlige forhold, finder retten, at straffen i medfør af straffelovens §§ 62 og 63, jfr. § 56, stk. 2, kan gøres betinget blandt andet med vilkår om samfundstjeneste i 40 timer som nærmere nedenfor bestemt."

Samfundstjenesten skulle udføres inden for en længstetid på 6 måneder. Prøvetiden blev sat til 1 år eller at ophøre, når længstetiden var udløbet. T skulle betale erstatning som påstået.

Landsforeningens Meddelelse 21/2012

Hash - Salg fra boder på Christiania - Sagsomkostninger

Straffelovens § 191

I Lf.Medd. 85/2004 er gengivet en byretsdom af 1/12 2004, der viser sig at være blevet anket. Da der tilsyneladende er meget få trykte afgørelser herom, bringes anken, selv om den er af ældre dato.

ØL 23. afd. a.s. S-4555-04, 21/12 2005

Som det fremgår af resuméet ovenfor, var A og B i byrettens dom af 1/12 2004 tiltalt for henholdsvis 114 kg og 30 kg hash, men blev alene dømt for 25 kg, henholdsvis 10 kg, idet man ikke lagde til grund, at de havde handlet i forening, ligesom anklagemyndighedens beregningsgrundlag blev underkendt.

Straffene blev herefter fastsat til fængsel i henholdsvis 1½ og 1 år.

Sagen blev anket af anklagemyndigheden til skærpelse, for så vidt angik A, og stadfæstelse vedr. B.

A påstod frifindelse i det ikke erkendte omfang og formildelse. B påstod bl.a. formildelse.

Der var ny omfattende bevisførelse i landsretten med en række politifolk.

A forklarede bl.a., at det var tilfældigt, at han kom til at sælge fra bod 8. Der var flere, der solgte fra denne bod. Han havde kun solgt ca. 20 gange.

Landsretten lagde efter en vicekriminalkommissær L's forklaring til grund, at det samlede daglige salg i Pusher Street var 25 kg. Boderne havde faste daglige åbningstider og en fast tilknyttet personkreds, der som handlere - og i nogle boder tillige lø-

bere - forestod et kontinuerligt salg af hash og hashprodukter. Der var et aflønnet og professionelt vagtkorps, der advarede om politiaktioner, forsynet med bl.a. udstyr til aflytning af politiets radio og til indbyrdes radiokontakt.

"Der er for landsretten dokumenteret observationsrapporter, hvorefter tiltalte A 20 gange fra oktober 2003 til begyndelsen af marts 2004 er identificeret som sælger i bod 8.

Tiltalte A's forklaring om, at hans hashsalg fra bod 8 kun fandt sted i tidsrummet mellem ca. klokken 15 og ca. klokken 18.30, støttes af de afgivne forklaringer og observationsrapporterne.

Tiltaltes forklaring om, at han kun solgte hash i i alt ca. 20 vilkårlige dage med det ene formål at afvikle en spillegæld på 20.000 kr., og at det var tilfældigt, at salget hver gang skete fra bod 8, tilsidesættes som utroværdig.

Landsretten finder det ubetænkeligt at fastslå, at tiltaltes tilknytning til bod 8 var af permanent karakter.

Der er herved især lagt vægt på følgende: Bod 8 hørte til de mest velplacerede salgssteder på Christiania, tæt på hovedindgangen, og tiltaltes åbningstid fra ca. kl. 15.00 til ca. 18.30 var et tidsrum med særlig god kundesøgning. Det er derfor uantageligt, at boden, der skulle deltage i afholdelsen af de fælles udgifter til bl.a. vagtkorps, skulle have været til rådighed for christianitter, som tilfældigt ønskede at sælge hash. Dette bestyrkes også af, at andre sælgere, herunder medtiltalte B, ifølge de dokumenterede observationer kun er set handle fra bod 8 i tiltaltes åbningstid i en uge i februar 2004, hvor tiltalte efter sin forklaring var på Tenerifa, og efter den 2. marts 2004, hvor tiltalte efter sin forklaring ophørte med at handle på grund af moderens død. Det bestyrkes endvidere af, at tiltalte efter vidnet N1+2's forklaring også forud for tiltaleperioden var fast tilknyttet bod 8, at tiltalte på aktionsdagen den 4. januar 2004 deltog i nedrivningen af netop bod 8, og at tiltaltes varesortiment og salgsudstyr, som det fremtræder på videooptagelserne, ikke tyder på lejlighedsvis handel.

Landsretten lægger herefter til grund, at tiltalte, der ikke havde anden dokumenterbar indtægt, har solgt hash fra boden dagligt, bortset fra ferie og fridage i sædvanligt omfang, fra den 18. september 2003 til den 2. marts 2004, og således skønsmæssigt i ikke under 120 dage.

Efter tiltaltes forklaring om, at han over 20 dage skulle have solgt 2,5 kg hash, svarende til 125 gr. pr. dag, lægger landsretten til grund, at tiltalte i tiltaleperioden har solgt ikke under 15 kg hash. ..."

Straffen blev fastsat til fængsel i 1 år.

For B's vedkommende blev forholdet henført under lov om euforiserende stoffer og fastsat til en fællesstraf på 1 år.

Vedr. sagsomkostninger bemærkede landsretten:

"Landsretten har ved sin fastsættelse og fordeling af sagens omkostninger for begge de tiltalte lagt vægt på, at der er dømt for salg af en betydelig mindre mængde hash, end de var tiltalt for, samt til at byretten frifandt dem for at have handlet i forening, og at anklagemyndigheden først under anken har taget byrettens bevisbedømmelse til efterretning.

Omkostningsafgørelsen for byretten ændres derfor, således at hver af de tiltaltes respektive andele af sagsomkostningerne, reduceres til halvdelen, jf. retsplejelovens § 1008, stk. 4, 2. pkt.

Omkostningerne for landsretten afholdes for begge de tiltalte af statskassen."

Landsforeningens Meddelelse 22/2012

Røveri - Betinget straf, delvist - Udvisning, betinget

Straffelovens § 58 og § 288, udlændingelovens § 2, § 24 b og § 26

A og B på henholdsvis 18 og 17 år var tiltalt dels for et gaderøveri af en iPhone, dels to butiksrøverier, B tillige for et tredje butiksrøveri samt begge for yderligere forhold. A var EU-statsborger, men født og opvokset her i landet, og blev idømt ubetinget straf af 1 år og 9 måneder, henset til, at han havde en tidligere betinget straf af 7 måneder, hvor prøvetiden var udløbet.

B, der var dansk, blev straffet med fængsel i 1 år og 9 måneder, hvoraf 1 år og 3 måneder blev gjort betinget.

Retten på Frederiksberg, nr. 1-7565/2011, 10/2 2012

A og B, henholdsvis 18 og 17 år, var tiltalt for et gaderøveri efter § 288, stk. 1, nr. 2, i juni 2011, hvor de rettede henvendelse til D, lagde en arm om hans ryg, stjal en iPhone, og da B opdagede tyveriet og fulgte efter dem, truede de ham, ligesom en af de tiltalte førte sin hånd om bag ryggen, som om han havde et våben, hvorefter D opgav at få telefonen tilbage.

I forhold 3 et kioskrøveri i august 2011, hvor de maskerede indfandt sig, og hvor A rettede en kniv mod ekspedienten, hvorefter de udtalte: "Det er et røveri, giv os penge", hvorved de fik kontanter, taletidskort, skrabelodder m.v. til en samlet værdi af ikke under 25.000 kr.

I forhold 6 endnu et kioskrøveri (samme sted som forhold 3) i september 2011, hvor de under tilsvarende omstændigheder, herunder A's trussel med kniv, fik en anden ekspedient til at udlevere kontanter og klippekort til ikke under 10.000 kr.

I forhold 7 B alene i forening med en ukendt gerningsmand et butiksrøveri i august 2011, hvor han med en kniv tvang to ekspedienter til at udlevere 6.468 kr., idet B og medgerningsmanden maskerede indfandt sig i forretningen, hvor B med kniv i hånden udtalte "det er et røveri", og "jeg stikker dig, hvis du ikke skynder dig, din møgluder" eller lignende udtalelser.

Derudover var der en række mindre betydende forhold, dog at A under varetægtssurrogatet var fundet i besiddelse af et slagvåben i form af en sok med en billardball i og ved flere lejligheder hash til eget brug, ligesom han havde overfaldet og truet en fængselsfunktionær på Stevnsfortet, idet han i januar 2012 var tiltalt for at have slået denne på kroppen med knyttet hånd, spyttet ham i hovedet og udtalt: "Når jeg kommer ud herfra finder jeg dig og flækker dig og knepper din familie" eller lignende udtalelser.

Der var påstand om fængselsstraf og ubetinget, subsidiært betinget udvisning af A.

B erkendte tyveri i forhold 1, A nægtede, begge erkendte de øvrige røverier. A påstod frifindelse for udvisningspåstanden.

B forklarede bl.a., at kioskrøveriet i forhold 3 ikke var planlagt. Røveriet i forhold 6 var begået, fordi en anden ven var i pengenød.

A vedgik, at det var ham, der havde kniven under røverierne i forhold 3 og 6. Han blev opdaget via en TV-udsendelse "Station 2" om forhold 6 og meldte sig selv efter udsendelsen. Vedr. episoden på Stevnsfortet var han blevet sur efter en episode, hvor han blev lagt i benlås, da han og de andre på afdelingen ikke ville i seng.

Vidnernes forklaringer udelades af referatet.

Om A var det oplyst, at han var britisk statsborger, født og opvokset her i landet. Faderen var død, men moderen boede her med fem søskende. Han havde aldrig boet i England, kun været der på kortere ferieophold. Der var onkler og tanter der, men han havde ikke kontakt med dem.

Udlændingestyrelsen henledte opmærksomheden på udlændingelovens § 2, stk. 3, og direktivet 2004/38 EF af 29/4 2004, artikel 28, men tog ikke stilling til, om EU-reglerne i det konkrete tilfælde var til hinder for udvisning, og tiltrådte anklagemyndighedens påstand om udvisning.

Der var pæne oplysninger om B.

A var i marts 2009 straffet med betinget fængsel i 7 måneder for tyveri og røveri.

Rettens begrundelse og afgørelse:

"Forhold 1 - B og A

To dommere finder, at der lægges afgørende vægt på forurettede D's forklaring om episoden, som fandt sted på gaden om natten. Forurettede har forklaret, at han blev kontaktet af de to tiltalte, som han senere udpegede ved en rundring med politiet i området, og at de to tiltalte tog hans telefon, som de ikke ville levere tilbage, men derimod optrådte truende over for forurettede, som til sidst løb fra stedet, fordi han blev bange. Disse dommere finder det godtgjort, at de tiltalte bragte en iPhone i sikkerhed ved anvendelse af den i situationen liggende trussel om vold, og at de tiltalte derfor har gjort sig skyldige i røveri efter straffelovens § 288, stk.1, nr. 2.

En dommer finder, at der ikke er tale om røveri, idet truslen er forurettedes objektive bedømmelse. Denne dommer vil således dømme for tyveri efter straffelovens § 276.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet."

A og B blev også dømt for de efterfølgende røverier, dog at retten vedr. forhold 7 udtalte:

"Forhold 7 - B

Ved tiltaltes forklaring og de i øvrigt foreliggende oplysninger er det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen, dog bortset fra at det ikke ved tiltaltes egen forklaring eller ved den af vidnet V afgivne forklaring er bevist, at tiltalte holdt kniven, og at han udtalte "Jeg stikker dig, hvis du ikke skynder dig din møgluder" eller lignende. Med disse bemærkninger findes tiltalte skyldig i røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1."

I forhold 11 blev A dømt efter § 119, dog at man ikke lagde til grund, at slagene havde været med knyttet hånd.

"Straffen fastsættes for tiltalte B's vedkommende til fængsel i 1 år og 9 måneder, hvoraf 1 år og 3 måneder gøres betinget, jf. § 58, stk. 1, således at denne straf ikke skal fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2. Retten har herved navnlig lagt vægt på, at tiltalte ikke tidligere er straffet, kriminalitetens karakter, hans rolle under røverierne samt hans unge alder, herunder at han kun var 16 år under røveriet i forhold 1."

"Straffen fastsættes for tiltalte A's vedkommende til fængsel i 1 år og 9 måneder. Retten har henset til tiltaltes forstraf, kriminalitetens karakter og tiltaltes rolle under røverierne, ikke fundet grundlag for at gøre straffen helt eller delvist betinget."

"Tiltalte A er født og opvokset i Danmark. Han er netop fyldt 18 år, og han er britisk statsborger. Hans familie bor i Danmark, og han har ikke nære familiemedlemmer i Storbritannien. Han må på det foreliggende grundlag antages at opfylde betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdsret i Danmark. På denne baggrund og efter den begåede kriminalitet finder retten, at der efter en samlet afvejning ikke er grundlag for at udvise tiltalte ubetinget, idet dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, jf. § 22, nr. 2, 4 og 6, jf. § 2, stk. 3, jf. EU-Opholdsdirektivet fra 2004, artikel 28, hvorefter der alene kan ske udvisning, hvis det er bydende nødvendigt af hensyn til den offentlige sikkerhed.

Retten finder imidlertid, at tiltalte bør idømmes betinget udvisning i medfør af udlændingelovens § 24 b, stk. 1, således at han derved er advaret mod på ny at begå kriminalitet. Prøvetiden udløber 2 år efter endelig dom, jf. udlændingelovens § 24 b, stk. 2."

Landsforeningens Meddelelse 23/2012

Udvisning betinget - Tyveri af skydevåben

Straffelovens § 192 a, udlændingelovens § 24 b og § 26

B fra Bosnien var tiltalt for et villaindbrud, hvor der bl.a. blev stjålet en revolver og 5 pistoler med ammunition. B havde været chauffør og deltaget, da våbnene efterfølgende blev overdraget. Fængsel i 1½ år, men alene betinget udvisning, stadfæstet af landsretten, da B havde opholdt sig i landet, siden han var 14 år og havde hele sin familie her, herunder ægtefælle og barn, hvortil kom psykiske problemer.

ØL 3. afd. a.s. S-2126-11, 1/9 2011

B fra Bosnien på 32 år var under en tilståelsessag tiltalt for et villaindbrud i marts 2011, hvor der i forening med to andre personer blev stjålet effekter til ca. 120.000

kr., herunder en revolver, fem pistoler med tilhørende magasiner og 373 stk. ammunition.

I forhold 2 overtrædelse af straffelovens § 192 a, ved sammen med de øvrige at have besiddet de pågældende våben, hvoraf de overdrog revolveren og tre pistoler til en fjerde person dagen efter tyveriet for 22.000 kr.

Der var påstand om udvisning, for hvilket B påstod frifindelse.

Der var udarbejdet en personundersøgelse, der fandt B egnet til betinget dom med vilkår om behandling mod ludomani. B var ikke straffet af betyding for sagen.

Det fremgik bl.a. af en udtalelse fra Udlændingestyrelsen, at B indrejste i 1992, hvor han som 14-årig søgte asyl. Han havde haft lovligt ophold i over 18 år. Han kom sammen med mor og bror. Faderen kom kort efter. Efter ca. 3 år fik familien asyl. Han havde haft forskelligt arbejde. I forbindelse med et arbejde som chauffør fik han det psykisk dårligt, blev diagnosticeret som lidende af PTSD og fik medicin herfor. Han var afhængig af spil, poker og spillemaskiner.

B mødte sin ægtefælle i 2000, og sammen havde de en søn på 9 år. Ægtefællen havde selvstændig opholdstilladelse. Han havde ingen tilknytning til Bosnien.

Udlændingestyrelsen tiltrådte anklagemyndighedens udvisningspåstand, men henledte opmærksomheden på, at udvisningen kunne gøres betinget.

Byretten udmålte en straf på 1½ års fængsel.

"Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at tiltalte har medvirket under indbruddene som chauffør og at han deltog, da våbnene efterfølgende blev overdraget. Retten har i skærpene retning særlig lagt vægt på, at forholdene er begået af flere i forening, og at tiltalte sammen med de øvrige tiltalte, efter de ved tyveriet var kommet i besiddelse af våbnene, valgte at videreoverdrage en revolver og 3 pistoler mod senere betaling.

Da retten ikke finder, at der er fuldt tilstrækkeligt grundlag for at udvise tiltalte, idet udvisning af tiltalte må antages at virke særlig belastende, jf. udlændingelovens § 26, stk. 1, nr. 1 til 4, tages påstanden om udvisning alene delvis til følge, således at der sker betinget udvisning, jf. udlændingelovens § 24 b. Retten har herved lagt vægt på, at tiltalte lovligt har opholdt sig i Danmark siden han var 14 år, hans ægtefælle og deres 9-årige fællesbarn bor i Danmark, samt oplysningerne om tiltaltes psykiske problemer.

B ankede til formildelse og frifindelse for udvisningspåstanden. Anklagemyndigheden påstod skærpelse og ubetinget udvisning.

B forklarede bl.a., at hans søn på nu 10 år havde store problemer som følge af hans fængsling. Han ønskede at få et job, når han kom på fri fod igen. Hele hans familie boede nu i Danmark, og han følte sig ikke længere knyttet til Bosnien.

Landsretten udtalte:

"Straffen findes passende.

Det tiltrædes af de grunde, som byretten har anført, at tiltalte udvises betinget.

Landsretten stadfæster derfor dommen som nedenfor bestemt.

Tiltalte har fortsat været frihedsberøvet under anken.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom i sagen mod B stadfæstes, således at prøvetiden for den betingede udvisning regnes fra løsladelsen."

Landsforeningens Meddelelse 24/2012

Våben - Større lager af skydevåben

Straffelovens § 192 a

T på 61 år var tiltalt for et have besiddet 28 skydevåben, hvoraf 18 var særligt farlige, uden politiets tilladelse og uforsvarligt opbevaret, 18,152 kg krudt, 5.000 fænghætter og 11.456 patroner.

Fængsel i 2 år og 3 måneder.

Retten i Svendborg nr. R6-1436/2011, 8/11 2011

T var tiltalt som ovenfor beskrevet frem til oktober 2010 - våbnene omfattede pistoler, halvautomatiske karabiner, maskinpistoler og rifler.

Der var påstand om konfiskation.

T erkendte det faktiske. Han havde jagttegn og havde som medlem af en skytteforening tilladelse til at besidde nogle af våbnene. Han var samler, herunder af våben fra 2. verdenskrig. Maskinpistolerne var fra krigens tid, og han var især fascineret af at sætte dem i stand. Han troede ikke, at der var tale om 18 kg krudt. Han boede i et almindeligt parcelhus. Våbnene blev primært opbevaret i kælderen, hvor der var tremmer i vinduerne.

T var i 2007 idømt bøde for overtrædelse af våbenloven. Han havde været frihedsberøvet en dag i forbindelse med sagen her.

"Rettsens begrundelse og afgørelse

Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig i de faktiske forhold. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger.

Under hensyn til det meget betydelige antal våben, der er opbevaret sammen med et meget stort kvantum ammunition, og til at der er tale om endog særdeles farlige våben, findes besiddelsen at være sket under særdeles skærpende omstændigheder, således at forholdene er omfattet af straffelovens § 192 a. Det bemærkes tillige, at tiltalte tidligere er straffet for overtrædelse af våbenloven.

Straffen fastsættes til fængsel i 2 år og 3 måneder, jfr. § 192 a, stk. 1.

Retten har lagt vægt på, at der er tale om et betydeligt antal særdeles farlige våben, der har været opbevaret uforsvarligt sammen med en meget stor mængde ammunition. Det er dog også tillagt vægt, at tiltalte ikke ses at have relation til rocker- eller bandemiljø, at han har meget gode personlige forhold, og at han har bidraget til opklaring af sagen.

Retten tager påstanden om konfiskation til følge, jf. straffelovens § 75, stk. 2, og § 77 a."

Der skete konfiskation som påstået af anklagemyndigheden.

Landsforeningens Meddelelse 25/2012

Våben - Haglgevær henført til straffeloven - Delvis betinget straf

Straffelovens § 58 og § 192 a

En 19-årig mand truede i fuldskab to personer, som han var blevet uvenner med på et værtshus, med et haglgevær. I byretten idømt 1 års fængsel. Landsretten skærpede til

1 år og 3 måneder. Højesteret stadfæstede strafudmålingen, men gjorde 9 måneder betinget.

HD 2. afd. sag 338/2011, 19/3 2012

T på 19 år, men på gerningstidspunktet 18 år, var dels tiltalt for overtrædelse af § 192 a ved under særligt skærpende omstændigheder at have anvendt sit dobbeltløbede jagtgevær med skarpe patroner i kammeret til at true 2 personer.

I forhold 2 overtrædelse af straffelovens § 252, idet T satte sin bil i fart, mens en af de truede personer holdt fast i løbet på jagtgeværet, der stak ud af bilens siderude, og den anden person holdt fast i T gennem venstre fordør, hvorved de blev slæbt med henholdsvis 20/30 m og 50 m.

I forhold 3 trusler efter § 266 ved at have sigtet på de to personer.

Byretten domfældte for overtrædelse af § 192 a og lagde til grund vedr. forhold 2, at bilen kun havde kørt med 10 km/t. Den ene person slap geværløbet, da bilen blev sat i gang, hvorfor der kun skete domfældelse efter § 252 vedr. den anden person. Straffen blev fastsat til fængsel i 1 år, heraf 4 måneder ubetinget. Der blev bl.a. lagt vægt på den forurettelse, som T forud følte at have været udsat for, at jagtgeværet var i lovlig besiddelse, at han var ustraffet og ikke havde tilknytning til kriminelle grupperinger. Det kunne ikke lægges til grund, at han havde haft fingeren på aftrækkeren. Han var 18 år på gerningstidspunktet og havde været varetægtsfængslet i 4 måneder.

Landsretten skærpede straffen til fængsel i 1 år og 3 måneder.

T ankede Vestre Landsrets dom til frifindelse, subsidiært at våbenforholdet blev henført under våbenlovens § 10, stk. 1, og ikke straffelovens § 192 a, samt i det hele til formildelse.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse.

T anførte bl.a., at han havde jagttegn og lovligt kunne bære og anvende haglgeværet og patronerne hertil. Hvis våbenloven var overtrådt, skulle han ikke straffes efter § 192 a, da der ikke forelå særligt skærpende omstændigheder.

Heri var anklagemyndigheden ikke enig og henviste til de angivne omstændigheder. Der blev henvist til U 2010.2548 H. Straffen burde skærpes, da der var en særlig fare for, at våbnet kunne være blevet affyret (se nedenfor under præmisserne, ER).

Højesteret gennemgår våbenlovens § 2 og § 2 a og våbenbekendtgørelsens § 8.

Højesterets begrundelse og resultat:

"Efter våbenlovens § 2, stk. 1, er det uden tilladelse forbudt at erhverve, besidde, bære eller anvende bl.a. skydevåben og ammunition hertil. Efter våbenlovens § 2 a, stk. 1, kan bl.a. indehavere af jagttegn uanset forbuddet i § 2, stk.1, til eget brug erhverve, besidde, bære og anvende visse typer af glatløbede haglgeværer og patroner hertil.

Højesteret finder, at undtagelsesbestemmelsen i våbenlovens § 2 a må forstås på den måde, at adgangen for en indehaver af et jagttegn til bl.a. at besidde og anvende sådanne haglgeværer og patroner hertil, er begrænset til situationer, hvor dette sker i naturlig sammenhæng med jagt eller et andet lignende anerkendelsesværdigt formål, jf. herved også § 8, stk. 2, 1. pkt., i våbenbekendtgørelsen.

Landsretten har som byretten bl.a. lagt til grund, at der kort før gerningstidspunktet - klokken 04.15 - på en restaurant havde været en uoverensstemmelse mellem T og to andre personer, og at T i den forbindelse var blevet lagt ned og derefter var blevet bedt om at forlade stedet. T, der var beruset, kom efter cirka 15 minutter tilbage til stedet kørende i bil, og i en afstand på cirka 5 meter fra indgangspartiet til restauranten standsede han. Mens motoren stadig var tændt, stak han et ladt haglgevær ud gennem sideruden og pegede med dette i retning mod de to personer, som han tidligere havde haft uoverensstemmelser med.

T havde jagttegn, og det benyttede haglgevær var omfattet af våbenlovens § 2 a. Den beskrevne anvendelse af haglgeværet havde imidlertid ingen forbindelse med jagt eller et andet anerkendelsesværdigt formål og var dermed ikke i medfør af våbenlovens § 2 a undtaget fra forbuddet i våbenlovens § 2, stk. 1. Højesteret tiltræder derfor, at T har overtrådt våbenlovens § 2, stk.1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og 3.

Højesteret tiltræder endvidere, at der efter det foran anførte foreligger en overtrædelse af våbenlovgivningen under særligt skærpende omstændigheder, således at forholdet skal henføres under straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1.

Ts påstand om hel eller delvis frifindelse i forhold 1 tages herefter ikke til følge.

Højesteret finder, at den udmålte straf af fængsel i 1 år og 3 måneder er passende bestemt.

Af de grunde, der er anført af byretten, finder Højesteret det ligesom byretten forsvarligt at gøre en del af frihedsstraffen betinget. 9 måneder af straffen gøres herefter betinget på vilkår som nedenfor bestemt.

Som anført af byretten har T været frihedsberøvet i perioden fra den 21. august 2010 til den 20. december 2010. Han har endvidere efter landsrettens dom afsonet en del af den idømte straf i perioden fra den 17. oktober 2011 til den 25. november 2011.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes med den ændring, at 9 måneder af fængselsstraffen gøres betinget på vilkår af, at T i en prøvetid på 1 år fra denne højesteretsdom ikke begår strafbart forhold.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret."

- 00000 -

Dommen er på 4½ side. Der henvises for den fulde tekst til Højesterets hjemmeside eller senere i Ugeskriftet.

Der er afsagt en lang række domme om skydevåben. Redaktøren har forsøgt sig med en oversigtsartikel senest i Lf.Medd. 92/2011.

Landsforeningens Meddelelse 26/2012

Udlændingeloven - Frihedsberøvelse kendt ulovlig - Manglende arbejdstilladelse

Udlændingelovens § 34, § 36 og § 37

En serbisk statsborger S med permanent opholdstilladelse i Sverige, der drev virksomhed i Danmark, blev af en medarbejder i SKAT gjort opmærksom på, at han ikke uden arbejdstilladelse måtte udføre arbejde i virksomheden. Da han skyndte sig til Udlændingestyrelsen, kvitterede de med at ringe til politiet, der anholdt ham.

Straffesagen blev afgjort med en advarsel, men dagen efter blev han fremstillet i grundlovsforhør og frihedsberøvet i 13 dage og først udsendt 6 dage efter fremstillingen. Landsretten afgjorde imidlertid, at frihedsberøvelsen var ulovlig - mindre foranstaltninger efter udlændingelovens § 34 kunne have været anvendt.

ØL 4. afd. kære nr. S-589-12, 15/3 2012

S blev fremstillet i grundlovsforhør den 9/2 2012 som frihedsberøvet dagen i forvejen. Anklagemyndigheden påstod frihedsberøvelsen kendt lovlig og opretholdt indtil den 22/2 2012.

S forklarede om baggrunden som ovenfor angivet i resuméet. Han havde CVR-nr. Han vidste ikke, at han selv skulle have arbejdstilladelse. Han spurgte sin revisor til råds, da han etablerede virksomheden. Han ville med det samme bringe forholdene i orden. Udlændingestyrelsen oplyste, at det ikke kunne gå så hurtigt. Han havde bopæl i Sverige, en kæreste i Danmark og en datter på 2 år, der boede sammen med kæresten.

Byretten afsagde sålydende kendelse:

"Efter de foreliggende oplysninger må det antages, at betingelserne for frihedsberøvelse af udlændingen S under behandlingen af sagen om afvisning eller udvisning er opfyldt, jf. udlændingelovens § 37, jf. § 36, hvorfor

b e s t e m m e s:

Frihedsberøvelsen af udlændingen S findes lovlig, og den pågældende kan fortsat tilbageholdes indtil den 22. februar 2012."

Afgørelsen blev kæret med påstand om, at den stedfundne frihedsberøvelse blev kendt ulovlig. S var i mellemtiden blevet udsendt med tog til Sverige den 15/2 2012.

Sagens akter blev først modtaget i landsretten den 14/3 2012.

Landsretten udtalte:

"Efter de foreliggende oplysninger om S's personlige forhold er der ikke grundlag for at antage, at de i udlændingelovens § 34 nævnte foranstaltninger ikke har været tilstrækkelige til at sikre muligheden for afvisning eller udvisning, jf. udlændingelovens § 36, jf. § 37. Der har derfor ikke været fornødent grundlag for at iværksætte frihedsberøvelse af S, hvorfor

b e s t e m m e s:

Frihedsberøvelsen af S findes ulovlig og burde ikke være opretholdt ved Københavns Byrets kendelse af 9. februar 2012."

- oo0oo -

Se en næsten tilsvarende sag i Lf.Medd. 118/2011.

Udlændingeloven - Ulovlige ansatte - Strafbortfald

Udlændingelovens § 59 og straffelovens § 83

T var som arbejdsgiver tiltalt efter udlændingeloven for at have beskæftiget en vietnameser V uden arbejdstilladelse. I byretten idømt en bøde på 10.000 kr. Landsretten lagde vægt på, at V var blevet ansat via en organisation. Det kom som et chok, da T fik at vide, at V ikke kunne få sin opholdstilladelse forlænget. Han kunne, hvis han ophævede uddannelsesaftalen, risikere misligholdelse, hvis V havde fået medhold i klagen over afslaget.

Der forelå særligt formildende omstændigheder, således at straffen i medfør af straffelovens § 83 burde bortfalde.

VL 12. afd. S-2092-11, 14/11 2011

T var som indehaver af en murerforretning tiltalt for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 4, ved fra 1. maj til 30. september 2010 at have beskæftiget V, selv om denne ikke havde arbejdstilladelse. Der var påstand om en bøde på 50.000 kr.

T påstod frifindelse, subsidiært en mindre bøde.

Det fremgik bl.a. af T's forklaring, at han var kommet i kontakt med V gennem EUC NORD, som ringede til T og spurgte, om han kunne tage V i lære. V talte fint dansk og havde boet i Danmark i længere tid. T regnede med, at alt var i orden. V havde almindeligt skattekort. I april 2010 fortalte V, at han havde fået afslag på opholdstilladelse. T var med V på politigården. Han var af den opfattelse, at V stadig kunne arbejde hos ham, mens klagesagen kørte, hjulpet af en advokat. T kontaktede både undervisningsministeren og Udlændingestyrelsen. Det er meget svært for en arbejdsgiver at komme ud af en uddannelsesaftale efter prøvetidens udløb.

Byretten udtalte:

"Tiltalte har forklaret, at han i april 2010 blev bekendt med, at V havde modtaget afslag på opholdstilladelse. Retten finder, at tiltalte fra dette tidspunkt havde pligt til at sikre sig, at V havde tilladelse til at arbejde i Danmark under behandlingen af klagen over afslaget på opholdstilladelse. Ved at undlade dette og fortsat beskæftige V, har tiltalte overtrådt udlændingelovens § 59, stk. 4, og overtrædelsen kan tilregnes tiltalte som i hvert fald uagtsom, jf. straffelovens § 27. Tiltalte findes derfor skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Bødeniveauet for ulovlig beskæftigelse af udlændinge, hvor der ikke foreligger skærpende omstændigheder er som udgangspunkt 10.000 kr. pr. beskæftiget udlænding pr. påbegyndt måned. Retten finder imidlertid, at der foreligger sådanne omstændigheder, at udgangspunktet undtagelsesvist bør fraviges i nedadgående retning. Retten har herved lagt vægt på, at V havde været ansat hos tiltalte på en uddannelseskontrakt formidlet af EUC NORD siden den 8. september 2008, og at tiltalte ikke har haft økonomisk fordel af at beskæftige V frem for enhver anden lærling med dansk arbejdstilladelse.

Straffen fastsættes herefter til en bøde på 10.000 kr., jf. udlændingelovens § 59, stk. 4."

T ankede til frifindelse, subsidiært formildelse, evt. således at sagen blev afgjort med en advarsel.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse til 50.000 kr. og bemærkede, at henvisning til straffelovens § 27 burde udgå.

T forklarede bl.a., at det kom som noget af en chok, da tiltalte fik at vide, at V ikke kunne få sin opholdstilladelse forlænget. Tiltalte spurgte ikke nogen om, hvilke konsekvenser dette eller klagen havde for uddannelsesaftalen. Tiltalte fik af ministeriet at vide, at det var en sag mellem ministeriet og V. Tiltalte følte sig bundet af den indgåede uddannelsesaftale. Det var V, der tog initiativet til at kontakte advokat for at påklage afgørelsen. V havde to søskende, der begge havde opholdstilladelse.

Landsrettens begrundelse og resultat:

"Af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes det, at tiltalte er fundet skyldig som sket, idet dog henvisningen til straffelovens § 27 rettelig skal være til samme lovs § 19.

Landsretten er enig i, at der foreligger de helt særlige formildende omstændigheder, som byretten har fremhævet. Hertil kommer, at såfremt tiltalte havde valgt at ophæve uddannelsesaftalen, da han blev bekendt med afslaget på opholdstilladelse, ville ophævelsen have haft karakter af misligholdelse, hvis V havde fået medhold i klagen over afslaget.

Der foreligger herefter sådanne oplysninger om gerningen og i øvrigt formildende omstændigheder, at straffen i medfør af straffelovens § 83 bør bortfalde.

Landsretten bestemmer derfor, at straffen bortfalder.

Thi kendes for ret:

Straffen for T bortfalder.

Byrettens afgørelse om sagsomkostninger for denne instans stadfæstes, idet dog statskassen skal betale omkostningerne til den beskikkede forsvarer.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten."

Landsforeningens Meddelelse 28/2012

Frihedsberøvelse, administrativ - Demonstrationer - Menneskeret-tigheder - Britisk sag

Den Europæiske Menneskeretskonvention art. 5

En større menneskemængde blev tilbageholdt bag politikæder i forbindelse med en demonstration ved Oxford Circus i London i 2001. Sagen har visse mindelser om politiindsatsen ved COP 15, planer om kontrollerede udslip, der blev opgivet, manglende toiletfaciliteter og varigheden af tilbageholdelsen. Forskellen var, at man ikke foretog anholdelse af de pågældende, satte dem i fultog på den kolde asfalt iført strips som i Lf.Medd. 13/2012. Menneskerettighedsdomstolen fandt ikke, at der forelå en krænkelse af art. 5. Klagerne havde ikke påberåbt sig art. 10 og 11.

Austin og andre mod Storbritannien, app 39692/09, 40713/09 og 4100809, 15/3 2012

Sagen drejede sig om en demonstrant og nogle forbipasserende, der klagede over, at de ikke kunne komme igennem en politiafspærring i næsten 7 timer under en demonstration i 2001 mod globalisering i London. Nogle af de forbipasserende var uden forbindelse med demonstrationen, men var blot på gaden i forbindelse med indkøb eller en frokostpause.

Sagerne gik - noget langsomt - igennem det nationale system og endte med afvisning af erstatningskrav af Overhuset i 2009, hvorefter sagerne blev indbragt for Menneskerettighedsdomstolen i 2009, hvor den i 2011 blev henvist til Storkammeret, da det var første gang, man havde en sådan sag til påkendelse. Afgørelsen er på 21 sider.

Klagerne blev nægtet adgang til at passere politiafspærringen fra omkring kl. 14.30 til kl. 21.30 og måtte opholde sig på Oxford Cirkus.

Menneskerettighedsdomstolen fastslog, at der måtte indrømmes politiet en grad af skøn.

Indgrebet var anvendt for at isolere og rumme en større forsamling under "volatile and dangerous" betingelser. Man var enig med den nationale dommer, der var nået til, at det under omstændighederne var det mindst indgribende og mest effektive indgreb at lave en politikæde, der ikke kunne passeres.

I de første minutter havde politiet været indstillet på et kontrolleret udslip mod den nordlige ende. 30 minutter efter gjorde man et yderligere forsøg, men måtte opgive på grund af den voldelige optræden på begge sider af kæden. Man fortsatte med kontrollerede udslip kl. 17.55 - 18.15, kl. 19.00 - 19.20 og igen fra kl. 19.30. Først efter kl. 20.00 lavede man udslip uden afbrydelser.

Under de ovenfor angivne omstændigheder, henset til de specielle og ekstraordinære omstændigheder, var der ikke tale om frihedsberøvelse. Klagen omfattede ikke påståede overtrædelser af art. 10 og 11.

Hvis det ikke havde været nødvendigt for politiet at opretholde afspærringen for at forhindre alvorlig krænkelse og skade, ville situationen have været en anden og kunne have bragt indgrebet ind under art. 5.

Der forelå således ingen krænkelse. Afgørelsen er ikke énstemmig (14-3). De dissenterende dommere lagde, ud over at henvise til andre afgørelser, vægt på, at klagerne var tilbageholdt på et relativt lille område sammen med 3.000 andre, de var henvist til at stå op eller sidde ned uden adgang til toilet i 6-7 timer.

Landsforeningens Meddelelse 29/2012

Våben - Skydevåben alene henført under våbenloven

Våbenlovens § 10

En pensioneret major besad uden tilladelse en karabin og pistol. Der var alene rejst tiltale efter våbenloven, men påstået fængselsstraf. Han blev straffet med en bøde på 6.000 kr.

Retten i Esbjerg nr. SS 4-1677/2011, 22/8 2011

M på 63 år var tiltalt for overtrædelse af våbenlovens § 10, ved i marts 2011 uden tilladelse og under skærpende omstændigheder at have været i besiddelse af et US-carabin gevær cal. 30 med tilhørende bundstykke samt en Brevete SGD militærpistol med tilhørende udløserfjeder.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om fængsel i 4 måneder og konfiskation.

M erkendte, men bestred, at der forelå skærpende omstændigheder. Han var ustraffet. Han havde fået våbnene foræret.

"Han fik US-carabin geværet af sin bror i 1970, da han blev udnævnt til sekondløjtnant. Man kunne dengang købe et sådant gevær hos en bøssehandler, hvis man var medlem af en skytteforening. Han fik pistolen af sin far i 1985 på 40 års dagen for Danmarks befrielse. Det var hans fars våben i modstandsbevægelsen. Faderen sagde, at han havde fået at vide af politiet i Nyborg, at pistolen var antik og ikke krævede våbentilladelse."

Han havde fjernet bundstykket i geværet og udløserfjederen og slagstiften i pistolen. De to våben blev stjålet under et indbrud. De fjernede dele blev ikke stjålet. Begge våben var med de fornødne dele funktionsduelige. M var pensioneret major og havde ikke kontakt til kriminelle kredse eller ekstreme højre- eller venstrefraktioner.

Retten fandt M skyldig i overtrædelse af våbenloven og bemærkede:

"M er tiltalt for at have overtrådt bestemmelserne under skærpende omstændigheder. Ved bedømmelsen af dette spørgsmål lægger retten til grund, at der er tale om besiddelse af to våben, at de begge var funktionsdygtige, og at de blev opbevaret ophængt på væggen i en gang og ikke i et våbenskab eller på anden sikret måde. Retten lægger på den anden side til grund, at M er ustraffet og ikke har haft til hensigt at benytte våbnene. M var ikke i besiddelse af ammunition til våbnene, og riflens bundstykke og pistolens udløserfjeder blev opbevaret indpakket og nedlåst i en kommodeskuffe i et andet rum, således at våbnene ikke umiddelbart kunne anvendes i den stand, de var i. Efter en samlet bedømmelse af disse omstændigheder finder retten, at overtrædelsen ikke er begået under skærpende omstændigheder.

Straffen fastsættes på den baggrund til en bøde på 6.000 kr., jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og nr. 2.

Forvandlingsstraffen er fængsel i 10 dage."

Der var ingen protest mod, at våbnene med de løse dele blev konfiskeret.

Staten skulle betale sagens omkostninger.

Varetægtsfængsling - Fremme af sagen - Løsladelse

Retsplejelovens § 768

Selv om forsvareren slår ud med armene som en sprællemænd, er det sjældent, at man kommer igennem med en løsladelse fra varetægtsfængsling, fordi sagen ikke bliver fremmet behørigt. Her er dog et eksempel herpå.

Københavns Byrets Fristafdeling, SS 90-23402/2011, 29/11 2011

T på 33 år var den 19/10 2011 fremstillet i grundlovsforhør sigtet for en lang række tyverier fra ubemandede kasser i supermarkeder, såkaldt kassedyk. Han blev varetægtsfængslet efter RPL § 762, stk. 1, nr. 2 og 3. Der var en medsigtet i sagen.

Ved en fristforlængelse den 15/11 2011 besværede forsvareren sig over, at der endnu ikke var udarbejdet anklageskrift. Retten gav anklagemyndigheden yderligere en uge på udarbejdelse af anklageskrift.

Ugen efter forelå der fortsat ikke noget anklageskrift, men det var en ny dommer, og hun gav anklagemyndigheden yderligere en uge, dog med tilkendelse til retsbogen om, at T måtte forventes løsladt, hvis der ikke var anklageskrift ved næste retsmøde den 29/11 2011.

Her redegjorde anklagemyndigheden for sagen og begærede fristen forlænget med 2 uger på det hidtidige grundlag. Der var fortsat ikke udfærdiget anklageskrift, idet politiet havde modtaget yderligere 30 forhold vedr. T fra en anden politikreds.

Retten afsagde sålydende KENDELSE:

"Idet fængslingen nu to gange er begæret forlænget på udfærdigelse af anklageskrift, og sagen således siden den 15. november 2011 har været færdigefterforsket og alene afventet anklageskrift, finder retten ikke, at politiet har fremmet sagen med tilstrækkelig hurtighed, hvorfor varetægtsfængslingen ophæves, idet varetægtsfængslingen sammenholdt med sagens karakter ikke er rimelig, jf. retsplejelovens § 768, 2. pkt."

Den medsigtede blev løsladt med samme begrundelse.

- oo0oo -

Det er ikke en fuldstændig solstrålehistorie, tilføjer den første forsvarer. T var bag tremmer igen i januar 2012 sigtet for nye forhold.